

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2213/2023
29.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милош Кукурековић, адвокат из ..., против тужене Општине Штрпце, коју заступа привремени орган Општине Штрпце, чији је пуномоћник Драган Вељковић, адвокат из ..., ради исплате разлике зараде, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5347/2022 од 11.01.2023. године, у седници већа одржаној 29.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5347/2022 од 11.01.2023. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 5347/2022 од 11.01.2023. године и пресуда Основног суда у Лесковцу П1 306/2020 од 05.10.2022. године у ставу другом и трећем изреке, тако што се **УСВАЈА** тужбени захтев и обавезује тужена да тужилци на име накнаде штете у висини разлике између минималне зараде и исплаћене зараде за временски период од 01.04.2017. године до 01.01.2020. године, исплати износ од 212.909,78 динара и то:

-за 2017. годину:

- за април износ од 4.780,09 динара,
- за мај износ од 8.024,89 динара,
- за јун износ од 6.943,29 динара,
- за јул износ од 5.861,69 динара,
- за август износ од 8.024,89 динара,
- за септембар износ од 5.861,69 динара,
- за октобар износ од 6.970,00 динара,
- за новембар износ од 6.970,00 динара,
- за децембар износ од 5.884,24 динара,

за 2018. годину:

- за јануар износ од 10.553,01 динар,
- за фебруар износ од 6.970,00 динара,
- за март износ од 9.358,67 динара,
- за април износ од 8.164,34 динара,

- за мај износ од 10.553,01 динар,
- за јун износ од 8.164,34 динара,
- за јул износ од 9.358,67 динара,
- за август износ од 10.553,01 динар,
- за септембар износ од 6.970,00 динара,
- за октобар износ од 10.698,68 динара,
- за новембар износ од 9.495,20 динара,
- за децембар износ од 8.291,71 динар,
- за јануар износ од 12.890,18 динара,
- за фебруар износ од 2.468,29 динара,
- за март износ од 2.887,39 динара,
- за април износ од 3.306,48 динара,
- за мај износ од 3.725,59 динара,
- за јун износ од 2.468,29 динара,
- за јул износ од 3.725,69 динара,
- за август износ од 3.306,48 динара,
- за септембар износ од 2.887,39 динара,
- за октобар износ од 3.725,60 динара,
- за новембар износ од 2.414,29 динара,
- за децембар износ од 652,79 динара,

све са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец па до коначне исплате.

УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да тужилји на име накнаде штете у висини разлике између додатка на зараду у складу са Закључком Владе РС, 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године, обрачунатог на зараду у висини минималне зараде исплаћеног додатка на зараду у складу са Закључком Владе РС 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године за период од 01.04.2017. године до 01.01.2020. године, исплати износ од 101.591,88 динара, и то:

-за 2017. годину:

- за април износ од 2.298,12 динара,
- за мај износ од 3.858,12 динара,
- за јун износ од 3.338,12 динара,
- за јул износ од 2.818,12 динара,
- за август износ од 3.858,12 динара,
- за септембар износ од 2.818,12 динара,
- за октобар износ од 3.338,12 динара,
- за новембар износ од 3.338,12 динара,
- за децембар износ од 2.818,12 динара,

-за 2018. годину:

- за јануар износ од 5.054,12 динара,
- за фебруар износ од 3.338,12 динара,
- за март износ од 4.482,12 динара,
- за април износ од 3.910,12 динара,
- за мај износ од 5.054,12 динара,
- за јун износ од 3.910,12 динара,
- за јул износ од 4.482,12 динара,
- за август износ од 5.054,12 динара,
- за септембар износ од 3.338,12 динара,

- за октобар износ од 5.054,12 динара,
- за новембар износ од 4.482,12 динара,
- за децембар износ од 3.910,12 динара,

-за 2019. годину:

- за јануар износ од 6.095,37 динара,
- за фебруар износ од 1.184,45 динара,
- за март износ од 1.391,51 динар,
- за април износ од 1.598,58 динара,
- за мај износ од 1.805,65 динара,
- за јун износ од 1.184,45 динара,
- за јул износ од 1.805,65 динара,
- за август износ од 1.331,24 динара,
- за септембар износ од 1.331,24 динара,
- за октобар износ од 1.805,65 динара,
- за новембар износ од 1.154,97 динара,
- за децембар износ од 350,62 динара,

све са законском затезном каматом од последњег дана у месецу за претходни месец па до исплате у року од осам дана од пријема пресуде.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ решења о трошковима парничног поступка садржана у потврђујућем делу става првог изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5347/2022 од 11.01.2023. године и у петом ставу изреке пресуде Основног суда у Лесковцу П1 306/20 од 05.10.2022. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужена да тужиљи накнади трошкове првостепеног парничног поступка у укупном износу од 85.180,06 динара, као и трошкове жалбеног поступка у износу од 50.180,06 динара, све у року од 8 дана од дана пријема отпранака пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиљи на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 98.450,17 динара у року од осам дана од пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 306/2020 од 05.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован приговор стварне ненадлежности Основног суда у Лесковцу за поступање у предмету П1 306/2020 истакнут од стране тужене. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да тужиљи исплати на име накнаде штете у висини разлике између минималне зараде и исплаћене зараде за временски период од 01.04.2014. године до 01.01.2020. године, износ од 212.909,78 динара у појединачним месечним износима и законском затезном каматом од доспелости последњег дана у месецу за претходни месец па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да тужиљи исплати на име накнаде штете у висини разлике између додатка на зараду у складу са Закључком Владе РС, 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године, обрачунатог на зараду у висини минималне зараде и исплаћеног додатка на зараду у складу са Закључком Владе РС, 05 број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године за временски период од

01.04.2017. године до 01.01.2020. године, износ од 101.591,88 динара, у појединачним месечним износима и законском затезном каматом од доспелости последњег дана у месецу за претходни месец па до исплате. Ставом четвртим изреке, утврђено је да је повучена тужба тужиле против тужене ради исплате накнаде штете због неисплаћених трошкова за долазак и одлазак са рада за временски период од 01.01.2016. године до 01.01.2020. године. Ставом петим изреке, обавезана је тужилца да туженој на име трошкова парничног поступка исплати новчани износ од 27.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 5347/2022 од 11.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 306/20 од 05.10.2022. године у ставу другом, трећем и петом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије сходно члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да су испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле ради уједначавања судске праксе, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у првом ставу изреке.

Испитујући правилност побијане одлуке сходно члану 408. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је у спорном периоду била у радном односу код тужене на пословима НКВ радника. Решењем тужене од 23.02.2007. године тужилца је засновала радни однос на неодређено време код СО Штрпце, Секретаријат за општу управу и заједничке послове на радно место „...“ почев од 23.02.2007. године. Решењем тужене број ... од 01.07.2010. године тужилци је утврђен коефицијент од 6,40 а исти је увећан за 0,4% за сваку навршену годину радног стажа а обрачун плате по овом решењу вршен је од 01.07.2010. године. Решењем тужене број .. од 26.03.2009. године, тужилци је утврђен коефицијент од 6,40 увећан по основу сложености и одговорности послова за додатни коефицијент у висини од 0,53 а овако уређен коефицијент од 6,93 увећава се за 0,4% за сваку навршену годину стажа код послодавца, а истим решењем је утврђено да се плата запослене из тачке 1. овог решења увећава за 50% зато што она живи и ради на територији АП КиМ, а обрачун плате по овом решењу вршен је од 01.02.2019. године. Решењем од 12.11.2019. године, тужилца је распоређена на радно место „послови ...“ разврстана у пету врсту радних места у Одељењу за општу управу и заједничке послове при Општинској управи Општине Штрпце. Обрачун зараде тужена је вршила према наведеном решењу. Тако утврђена зарада по основу радног ангажовања тужених на Косову и Метохији увећана је за 50% по основу Закључка Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године. Налазом и мишљењем вештака економско-финансијске струке,

утврђена је тражена разлика зараде, и то у висини разлике између минималне зараде и основне зараде за период од марта 2017. године закључно са децембром 2019. године у износу од 212.909,78 динара, на име накнаде штете у висини разлике између минималне зараде и исплаћене зараде за тражени временски период и износ од 101.591,88 динара, на име разлике у висини тзв. „косовског додатка“ за исти период.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да је тужилји зарада исплаћена уз увећање од 50%, на који начин је укупно реализована зарада већа од минималне. Сагласно наведеном првостепени суд је оценио да тужилја неосновано потражује наведену разлику.

Другостепени суд је прихватио правну аргументацију првостепеног суда па је с позивом на члан 104. став 1, члан 105. став 1. и члан 107. став 1. Закона о раду, на чланове 5. и 6. Закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне самоуправе и на Закон о буџету Републике Србије, оценио да је жалба тужилје неоснована.

Врховни суд није прихватио становиште другостепеног суда, јер је оценио да је оно засновано на погрешној примени материјалног права.

Сходно Закону о платама службеника и намештеника у органима Аутономне покрајине и локалне самоуправе („Службени гласник РС“, бр. 113/17 и 86/19), у члану 5. став 2. регулише се право на исплату минималне зараде. Осим тога, сходно Закључку Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године и Закону о буџету Републике Србије тужилји припада право на увећање припадајуће зараде у висини од 50% месечно. Према налазу судског вештака, према утврђеном коефицијенту, тужилји је плата обрачуната у мањем износу од минималне зараде и на тај износ плата је увећавана за 50% месечно. Такав обрачун је противан цитираним прописима. Тужилја имао право на исплату минималне зараде и на увећање од 50% обрачунато на тај износ. Исплаћена укупна зарада тужилје у спорном периоду мања је од износа који се добија обрачуном и применом минималне зараде уз увећање исте за 50% месечно, сагласно чему је закључак нижестепених судова донет погрешном применом материјалног права.

Према коначном успеху странака у спору, тужилји применом чл. 153, 154. и 163. ЗПП, припада право на накнаду трошкова првостепеног поступка у укупном износу од 85.180,06 динара, и то за састав тужбе 9.000,00 динара, за састав једног образложеног поднеска 9.000,00 динара, за трошкове вештачења 8.000,00, за приступ адвоката на два одржана рочишта по 10.500,00 динара (укупно 21.000,00 динара), за приступ адвоката на једно неодржано рочиште 6.000,00 динара судске таксе на тужбу и првостепену пресуду у износу од по 16.090,03 динара (укупно 32.180,06 динара). Тужилји припада и право на накнаду трошкова жалбеног поступка у укупном износу од 50.180,06 динара и то: за састав жалбе 18.000,00 динара и судске таксе жалбу и одлуку по жалби по 16.090,03 динара (укупно 32.180,06 динара), све према важећој Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Таксеној тарифи из Закона о судским таксама.

Из наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу другом и ставу трећем изреке.

Према успеху тужиоца у ревизијском поступку, тужена је у обавези да тужиљи сагласно одредбама чл. 153, 154. и 163. ЗПП накнади и трошкове у укупном износу од 98.450,17 динара и то: за састав ревизије у износу од 18.000,00 динара, судску таксу на ревизију у износу од 32.180,07 динара, и судску таксу на одлуку о ревизији 48.270,10 динара, према важећој Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Таксеној тарифи из Закона о судским таксама, због чега је применом члана 165. став 2. ЗПП одлучено као у ставу четвртом изреке.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић